

Tiszteletteljes istenfélelem – Zac Poonen

A reverential fear of God

<https://www.youtube.com/watch?v=wpJ-ax47uRI>

Az 1 Péter 1. fejezet leírja, hogy milyenek ne legyünk, és milyenek legyünk.

„*Mint engedelmes gyermekek **ne szabjátok magatokat a ti előbbi kívánságaitokhoz, amelyek tudatlanságotok alatt voltak bennetek***” (1 Péter 1:14).

Ez arra tanít minket, hogy ha egy ember a kívánságai szerint él, az azért van, mert tudatlan, nem ismeri Istent. Emlékezzetek erre, kedves testvéreim: ha a kívánságaitok szerint éltek, az annak a bizonyítéka, hogy nem ismeritek Istent. A világon bárki, legyen az keresztyén, vagy nem keresztyén, ha a kívánságai szerint él, akkor tudatlan, azaz nem ismeri Istent. Sok keresztyén mondja azt magáról, hogy ismeri Istent, ugyanakkor engednek a hústestük kívánságainak, tehát nem mondanak igazat. Nem ismerik a Biblia Istenét, hanem egy másik istent, aki az ő képzeletük szüleménye. A valódi, Krisztust követő keresztyének azonban nem szabják magukat a korábbi kívánságaikhoz, mert már nem tudatlanok.

„*Hanem amiképpen szent az, aki elhívott titeket, ti is szentek legyetek teljes életetekben; Mert meg van írva: Szentek legyetek, mert én szent vagyok.*” (1 Péter 1:15-16)

A fő oka annak, amiért nekünk is szenteknek kell lennünk: mert Isten a mi mennyei Atyánk is szent.

„*És ha Atyának hívjátok Őt, aki személyválogatás nélkül ítél, kinek-kinek cselekedete szerint, félelemmel töltsétek a ti jövővénységetek idejét*” (1 Péter 1:17).

Egész életünket egy tiszteletteljes istenfélelemben kell leélnünk. Az Élő Biblia így fogalmazza ezt meg: „Mostantól kezdve, amíg a mennybe érkezünk, mindent tiszteletteljes félelemmel tegyünk”.

Van olyan félelem, ami nem szabad, hogy bennünk legyen, és van olyan félelem, aminek bennünk kell lenni– és tudnunk kell különbséget tenni a kettő között. Mindannyian ismerjük a 2 Tim. 1:7 igét, amely azt mondja: „*Mert nem félelemnek szellemét adott nekünk az Isten; hanem erőnek és szeretetnek és józanságnak szellemét.*”

Ugyanez a helyzet az ítélettel is. Jézus azt mondta: „**Ne ítéljete** (...), hanem **ítéljete** (...)”. Nem tudom, hogy tudjátok-e ezt? A János 7:24-ben Jézus ezt mondta: „*Ne ítéljete a látszat után, hanem igaz ítélettel ítéljete!*” Nem azt mondta nekünk, hogy soha ne ítéljünk. Azt mondta, hogy ne ítéljünk a látszat szerint! Azonban igazságos ítélettel ítélnünk kell! Ezért, ha nem ítélünk, akkor engedetlenek vagyunk Istennek! Sok hívő csak az első felét ismeri ennek az igének: „Ne ítélj!”

A félelemmel kapcsolatban is ezt mondta Jézus: „**Ne féljete!**”, ugyanakkor „**Féljete!**” (Máté 10:26, 28) A keresztyén életben minden kudarc abból adódik, hogy kiegyensúlyozatlan a megértésünk az igazságról.

„Ne féljetez azoktól, akik a testet ölik meg, a lelket pedig meg nem ölhetik; hanem attól féljetez inkább, aki mind a lelket, mind a testet elvesztheti a gyehennában.” (Máté 10:28)

Ez azt jelenti, hogy ne az emberektől féljetez, hanem Istentől, aki a testet és a lelket is elpusztíthatja. Jézus tehát ezeket mondta:

„Ne ítéletez (...)!”, hanem „ítéletez (...)!” (János 7:24);

„Ne féljetez (...)!”, hanem „féljetez (...)!” (Máté 10:28).

Nagyon sok keresztyén ezeknek a parancsoknak csak az első felét veszi figyelembe. Azt mondják: „Ne féljetez! Isten nem a félelem szellemét adta nekünk.” Sok más ige is van, ami erről szól. Amikor Zakariás próféta megjövendölte Bemérető János születését, azt mondta: „hogy félelem nélkül szolgáljuk Istent”. Így is kellene ennek lennie. Ismerjük a Róma 8:15 ígét is, amely ezt mondja: „Mert nem kaptatok szolgáság szellemét ismét a **félelemre**, hanem a fiúságnak Szellemét kaptatok, aki által kiáltjuk: *Abbá, Atyám!*”

Számtalan olyan igevers van tehát, amit arra tanít minket, hogy ne féljünk. Nem szabad félnünk Istentől. Jézus sokszor elmondta, hogy „ne féljetez”! Ő azért jött, hogy megszabadítson minket. A Zsidó levél 2:14-15 ezt írja:

*„Mivel tehát a gyermekek testből és vérből valók, Ő is hasonlatosképen részese lett azoknak, hogy a halál által megsemmisítse azt, akinek hatalma van a halálon, tudniillik az ördögöt, és megszabadítsa azokat, akik a **haláltól való félelem** miatt teljes életükben rabok voltak.”*

Látjátok? A Róma 8:15 is a szolgáságról (rabságról) és a félelemről szól. A félelem mindig rabságba hajt minket. Ha félsz az emberektől, akkor az emberek rabszolgája vagy! Minden embernek, akitől félsz a rabszolgája vagy – akár tudod ezt, akár nem. Ha valakinek próbálsz a kedvében járni, akkor annak az embernek a szolgája vagy. Ezért mondja azt a Biblia, hogy ne az embereknek akarjunk megfelelni. Nem szabadna az emberektől félnünk. Amikor a haláltól félünk, akkor is rabszolgáságban vagyunk. Bármilyen fajta félelem rabságba hajt minket. Ettől a fajta félelemtől teljes mértékben, 100%-ig meg kell szabadulnunk.

Van azonban egy másfajta félelem: egy **tiszteletteljes istenfélelem**, amely szabadságot ad. Sok keresztyén azért nem lép be ebbe a szabadságba, mert nincs meg bennük ez a tiszteletteljes istenfélelem.

Ahogy megvizsgáltam a gyülekezetünket az elmúlt 10 év alatt, attól fogva, hogy létrejött ez a gyülekezet, a következőket tapasztaltam. Megszabadultunk a törvény és a törvénykezés fogságából, amely uralt minket az elmúlt évek alatt, és soha nem akarunk ebbe visszakerülni. Megfigyeltem egy nagyon szomorú dolgot az elmúlt 10 év alatt: a gyülekezetünk sok tagjának több titkos bűne van most, mint az azt megelőző időkben, amikor még a törvény alatt voltunk. Nem mindenkinek, de sokaknak. Ti nem tudtok erről, de nekem tudomásom van róla.

Megkérdeztem magamtól: miért van ez?

Ugyanakkor azt is tudom, hogy sokan közülünk egy olyan dicsőséges szabadságra és szentségre jutottak, amelyet azelőtt soha nem tapasztaltak meg.

Elmondom, mi ennek az oka. Sokakra közületek érvényes ez; ti ismeritek azokat a bűnöket, amelyeket titokban követtek el, és senki más nem tud róluk a gyülekezetben, csak egyedül Isten. Azért van ez, mert **miután megszabadultatok az Ószövetség hatályától, nem léptetek be az Újszövetségbe**, hanem egy szövetség nélküli állapotban vagytok.

Három lehetőségünk van: 1) Ószövetség, 2) szövetség nélkül és 3) Újszövetség. Sokan vannak itt, a CFC gyülekezetben, akik azt mondják: „Megszabadultunk a törvénytől, a törvénykezéstől, kiléptünk az Ószövetségből”, és beléptek egy olyan területre, amelyet úgy nevezek, hogy szövetség nélküli állapot. Megszabadultak az emberektől való félelemtől, nem félnek a gyülekezeti eljárásuktól sem, de sajnos egy olyan területre léptek, ahol még Istent sem félik! Ez nagyon szomorú.

Az izraeliták féltek Mózesztől, és szentebb életet éltek, mint a mai keresztyének nagy többsége! Ezért mondom mindig: ha ebbe a gyülekezetbe jössz, és nem féled Istent, akkor legalább az előjárókat féld! Ez a második legjobb dolog, amit tehetsz, mert akkor legalább az Ószövetség szintjét eléred. Az Ószövetség idején félték Mózeszt, és engedelmessé váltak neki. Nem ez volt a legjobb dolog, hanem Isten félelme a legjobb, de vizsgálj meg az életedet, és lásd meg, hogy a te istenfélelmed meghaladja-e az ószövetségi emberek szentségének szintjét! Ha nem, akkor azt kell mondanom, hogy egy hamis gondolatvilágban élsz.

Tudjátok, sokat hallunk és beszélünk Isten szeretetéről. Azonban **sok ember úgy gondol Istenre, mint egy nagypapára!** Tudjuk, hogy egy nagypapa szeretete más, mint egy apa szeretete. El kell mondanom nektek, hogy Isten nem egy nagypapa! Nem néz el neked bármit, amit teszel, ahogyan a nagypapák teszik.

Az 1 Péter 1:17-ben azt olvastuk, hogy „*a teljes földi életeteket félelemben töltsétek*”. Ez már nem Ószövetség, hanem Újszövetség. Ezt Péter apostol írta 30 évvel Pünkösöd napja után. A teljes földi életemet félelemben kell eltöltenem. Milyen félelemben? Istenfélelemben! Hadd mutassak még egy igeverset a Zsidóknak írt levélből. Nem megyek vissza az Ószövetségbe, hanem az Újszövetségben maradok. A Zsidók 12:25-26 ezt írja, miután a 24. igeversben elmondja, hogy járuljunk Jézushoz, az Újszövetség közbenjárójához: **ha** Jézushoz járultatok, és Jézus vére megtisztított titeket minden bűntől, **akkor**

„Vigyázzatok, meg ne vessétek azt, aki szól; mert ha azok meg nem menekültek, akik a földön szólót megvetették, sokkal kevésbé mi, ha elfordulunk attól, aki a mennyekből vagy, kinek szava akkor megrendítette a földet, most pedig ígéretet tesz, mondván: Még egyszer megrázom nemcsak a földet, hanem az eget is.” (Zsidók 12:25-26)

Ez egy figyelmeztetés az újszövetségi hívőknek: ha azok (azaz az ószövetségi emberek) meg nem menekültek, amikor megvetették azt, aki a földön szól, akkor sokkal kevésbé mi, ha elfordulunk attól, aki a mennyből figyelmeztet minket.

„Az a 'még egyszer' pedig jelenti az állhatatlan dolgoknak, mint teremtményeknek megváltozását, hogy a rendíthetetlen dolgok maradjanak meg.” (Zsidók 12:27)

Az a kifejezés, hogy „még egyszer” (megrázom nemcsak a földet, hanem az eget is), arra utal, hogy eltávolítja azokat a dolgokat, amiket ki lehet mozdítani a helyükből. Minden teremtett

dolgot meg fog rázni az Úr, és azok, akik a földi, teremtett dolgoktól függenek, nagyon ingatag, bizonytalan talajon állnak. Ha a teremtett dolgok jelentik neked a dicsőséget, akkor nagyon ingatag alapon állsz! Ha az alap, amelyen állsz a pénz, a vagyon, a munkahelyed, a biztos állásod, és még százféle hasonló földi dolog, akkor meg leszel rázva. Kétség sem fér hozzá, hogy kihúzzák a lábad alól a talajt, és semmi nem marad ott. Csak a rendíthetetlen dolgok fognak megmaradni.

Mivel ez bizonyosan meg fog történni, mit kell tennünk?

„Annak okáért mozdíthatatlan országot nyervén, legyünk háládatosak, melynél fogva szolgáljunk az Istennek tetsző módon kegyességgel és félelemmel.” (Zsidók 12:28)

Legyünk hálásak Jézusnak, hogy meghalt értünk a kereszten! Hogyan tegyük ezt? Ennek egyetlen egy módja van: szolgáljunk az Istennek tetsző módon tisztelettel (*az angol bibliafordítás szerint – a ford.*) és félelemmel.

Testvéreim! Közületek hányan éreztek tiszteletet és félelmet Isten iránt minden nap, a nap 24 órájában, amely miatt félték kimondani vagy megtenni bizonyos dolgokat, amelyekkel megbántanátok Istent? Attól tartok, hogy ez azért nincs meg bennetek, mert az Ószövetség hatálya alól kilépve a szövetség nélküli állapotban vagytok. Az ördög pedig becsapott titeket, és most azt gondoljátok, hogy ez az a szabadság, amely Krisztusban van, ezáltal a szabadság egy lehetőséggé vált a hústest számára.

Mondok egy példát: ha egy tanuló csalással ment át egy vizsgán, és utána bocsánatot kér az Úrtól, Ő pedig megtisztítja őt a vérével, akkor ez a tanuló azt gondolhatja, hogy mindkét világból (a szellemi és a fizikai világból) a legjobbat veheti el. Letette a vizsgáját, ugyanakkor megvallotta a bűnét, és Jézus megbocsátott neki. Elhiszi, hogy a megigazulás azt jelenti, hogy úgy állunk Isten előtt, mintha sosem követtünk volna el bűnt életünkben, és azt gondolja: „Dicsérjük az Urat! Akkor ez olyan, mintha sosem csaltam volna a vizsgán! Hát nem csodálatos ez az örömhír? Átmehetek egy vizsgán csalással, és ha megvallom a bűnömet, akkor úgy állhatok Isten előtt, mint aki sosem csalt!”

Minden bűnt, amit elkövetünk, Isten megbocsát (ha őszinte a bűnbánatunk), de egy sebet ejt rajtunk, ami sosem fog eltűnni többé. Azt fogjuk aratni, amit vetettünk.

„Aki a testének vet, az a testből arat majd pusztulást, aki pedig a Szellemnek vet, a Szellemből fog aratni örök életet.” (Gal. 6:8)

- § -

Ez az írás - változtatás nélkül - szabadon terjeszthető a szerző nevének és a CFC honlapcímének megadásával: www.cfcindia.com

Fordította: Rodenbücherné Koncz Nikoletta (<https://keskenyut.wordpress.com>)